

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रश्नः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रश्नः ॥

हरिः ओ(४)म्।

अङ्गि-रसो वै सत्रमा-सत।

तेषां पृश्नि-घर्म-धुगासीत्।

सर्जी-षेणा-जीवत्।

तेऽब्रुवन्।

कस्मै नु सत्त्व-मास्महे।

येऽस्या, ओष-धीर्न जन-याम् इति।

ते दिवो वृष्टिम-सृजन्त।

यावन्तः स्तोका, अवा-पद्यन्त।

तावन्ती-रोषधयो-ऽजायन्त।

ता जाताः पितरो विषेणा-लिम्पन् ॥ 1 ॥

तासां जग्ध्वा रुप्यन्-त्यैत्।

तेऽब्रुवन्।

क इद-मित्थम-करिति।

वयं भाग-धेय-मिच्छ-माना, इति पितरो-ऽब्रुवन्।

किं वो भाग-धेय-मिति।

Please let us know of any errors in this text.

अग्नि-होत्र एव नोऽप्यस्-त्वित्य-ब्रुवन्।
 तेभ्य एतद्-भागधेयं प्रायच्छन्।
 यद्-धृत्वा निमार्ष्टि।
 ततो वै त ओषधीर-स्वदयन्।
 य एवं वेद॥ 2 ॥

स्वदन्ते-ऽस्मा, ओषधयः।
 ते वथ्स-मुपावा-सृजन्।
 इदं नो हृव्यं प्रदाप-येति।
 सोऽब्रवीद्-वरं वृणै।
 दशं मा रात्री-र्जातं न दोहन्।
 आसङ्गवं मात्रा सह चरा-णीति।
 तस्माद्-वथ्सं जातं दश रात्रीर्न दुहन्ति।
 आसङ्गवं मात्रा सह चरति।
 वारं वृतग्ग् ह्यस्य।
 तस्माद्-वथ्सग् सग्सृष्ट-धयग् रुद्रो घातुकः।
 अति हि सन्धां धयति॥ 3 ॥

अलिम्पन्वेद् घातुक एकं च॥ 1 ॥

प्रजापति-रग्निमं-सृजत।
 तं प्रजा, अन्व-सृज्यन्त।
 तमं-भाग उपास्त।

सोऽस्य प्रजा-भिरपां-क्रामत्।
 तमंवरु-रुथ्समानो-ऽन्वैत्।
 तमं-वरुधन्-नाशकनोत्।
 स तपो-ऽतप्यत।
 सोऽग्नि-रुपांर-मता-तापि वै स्य प्रजा-पति-रिति।
 स रराटा-दुद-मृष्ट ॥ 4 ॥

तद्घृतमं-भवत्।
 तस्माद्-यस्य दक्षिणतः केशा, उन्मृष्टाः।
 तां ज्येष्ठ-लक्ष्मी प्राजा-पत्येत्याहुः।
 यद्-रराटा-दुद-मृष्ट।
 तस्माद्-रराटे केशा न सन्ति।
 तद्ग्नौ प्रागृह्णात्।
 तद्-व्यचिकिथ्सत्।
 जुह-वानी(३)मा हौषा(३)मिति।
 तद्-विचिकिथ्-सायै जन्मं।
 य एवं विद्वान्, विचिकिथ्-सति ॥ 5 ॥

वसीय एव चेतयते ॥
 तं वाग्भ्यं-वदज्-जुहु-धीति।
 सोऽब्रवीत्।
 कस्त्वम्-सीति।

स्वैव ते वागित्यं - ब्रवीत्।
 सोऽजुहोथ - स्वाहेति।
 तथस्वाहा - कारस्य जन्मं।
 य एवग्ग् स्वाहा - कारस्य जन्म वेदं।
 करोति स्वाहा - कारेण वीर्यम्।
 यस्यैवं विदुषः स्वाहा - कारेण जुहति ॥ 6 ॥

भोगायै - वास्यं हुतं भवति।
 तस्या, आहुत्यै पुरुषम - सृजत।
 द्वितीयं - जुहोत्।
 सोऽश्वं - सृजत।
 तृतीयं - जुहोत्।
 स गामं - सृजत।
 चतुर्थं - जुहोत्।
 सोऽविं - सृजत।
 पञ्च - ममं - जुहोत्।
 सोऽजामं - सृजत ॥ 7 ॥

सोऽग्निरं - बिभेत्।
 आहुती - भिवै माऽऽप्नो - तीतिं।
 स प्रजा - पतिं पुनः प्राविशत्।
 तं प्रजापति - रब्रवीत्।

जाय॒ - स्वेति॑ ।

सो॑ऽब्रवीत् ।

किं भा॑ग॒धेय॑ - म॒भि - ज॑निष्य॒ इति॑ ।

तुभ्य॑मे - वेद॑गं हू॒याता॒ , इत्य॑ - ब्रवीत् ।

स ए॒तद् - भा॑ग॒धेय॑ - म॒भ्य - जा॒यत॑ ।

यद॑ग्नि - हो॒त्रम् ॥ ८ ॥

तस्मा॑ - द॒ग्नि - हो॒त्र - मु॑च्यते ।

तद् - धू॒यमा॑न - मादि॒त्यो - ऽब्रवीत् ।

मा हौ॑षीः ।

उ॒भयो॒र्वे ना॑वे॒त - दि॒ति ।

सो॑ऽग्नि॒र - ब्रवीत् ।

क॒थं नो॑ होष्य॒न्तीति॑ ।

सा॒य - मे॒व तुभ्य॑ जु॒हव॑न् ।

प्रा॒त - र्म॒ह्य - मि॒त्य - ब्रवीत् ।

तस्मा॑ - द॒ग्ने॒यै सा॒य॑गं हू॒यते॑ ।

सूर्या॑य प्रा॒तः ॥ ९ ॥

आ॒ग्ने॒यी वै रा॒त्रिः ।

ऐ॒न्द्र - महः॑ ।

यद॑नु॒ - दि॒ते सूर्ये॑ प्रा॒त - र्जु॑हु॒यात् ।

उ॒भय॑ - मे॒वाग्ने॑ - यग्ग् स्या॑त् ।

उदिते॑ सूर्ये॑ प्रा॒त-जु॑होति।
 तथा॑ऽग्नये॑ सा॒यग्ं हू॑यते।
 सूर्या॑य प्रा॒तः।
 रात्रिं॑ वा, अनु॑ प्र॒जाः प्रजा॑यन्ते।
 अहा॑ प्रति॑-तिष्ठन्ति।
 यथ्सा॑यं जुहोति॑ ॥ 10 ॥

प्रैव॑ तेन॑ जायते।
 उदिते॑ सूर्ये॑ प्रा॒त-जु॑होति।
 प्रत्ये॒व तेन॑ तिष्ठति।
 प्र॒जा-प॑तिर-कामयत् प्रजा॑-येयेति॑।
 स ए॒तद॑ग्नि-हो॒त्रं मि॑थुनम॑-पश्यत्।
 तदु॑-दिते॑ सूर्ये॑-ऽजुहोत्।
 यजु॑षाऽन्यत्।
 तूष्णी॑-म॒न्यत्।
 ततो॑ वै स प्राजा॑यत।
 यस्यै॒वं वि॒दुष॒ उदिते॑ सूर्ये॑ऽग्नि-हो॒त्रं जुह्व॑ति ॥ 11 ॥

प्रैव॑ जा॑यते।
 अथो॑ यथा॒ दिवा॑ प्रजा॒नन्-नेति॑।
 ता॒दृगे॒व तत्।
 अथो॑ खल्वा॑हुः।

यस्य॑ वै द्वौ पु॒ण्यौ॑ गृ॒हे वस॑तः।
यस्तयो॑-र॒न्यग्ं रा॒धय॑त्-य॒न्यं न।
उ॒भौ वाव॑ स तावृ॑च्छ-तीति॑।
अ॒ग्निं वावा॑-दि॒त्यः सा॒यं प्रवि॑शति।
तस्मा॑-द॒ग्नि-दूरान्न॑क्तं ददृशे।
उ॒भे हि तेज॑सी स॒पद्ये॑ते ॥ 12 ॥

उ॒द्यन्तं॑ वावादि॒त्य-म॒ग्नि-रनु॑-स॒मा-रो॑हति।
तस्मा॑द्-धूम॑ ए॒वाग्ने-दि॒वा ददृ॑शे।
यद॒ग्नये॑ सा॒यं जु॑हुयात्।
आ सूर्या॑य वृश्चेत।
यथ्सूर्या॑य प्रा॒त-जु॑हुयात्।
आऽग्नये॑ वृश्चेत।
दे॒वता॑भ्यः स॒मदं॑ दध्यात्।
अ॒ग्नि-ज्योति॑-ज्योतिः॑ सूर्यः॑ स्वाहेत्ये॒व
सा॒यग्ं हो॑त॒व्यम्।
सूर्यो॑ ज्योति॑-ज्योतिः॑-र॒ग्निः स्वाहेति॑ प्रा॒तः।
तथो॑-भाभ्याग्ं सा॒यग्ं हू॑यते ॥ 13 ॥

उ॒भाभ्यां॑ प्रा॒तः।
न दे॒वता॑भ्यः स॒मदं॑ दधाति।
अ॒ग्नि-ज्योति॑-रि॒त्याह॑।

अ॒ग्निर्वै॑ रेतो॒धाः।
 प्र॒जा ज्योति॑-रित्या॒ह।
 प्र॒जा, ए॒वास्मै॑ प्रजं॑-नयति।
 सूर्यो॑ ज्योति॑-रित्या॒ह।
 प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑-तासु॒ रेतो॑ दधाति।
 ज्योति॑-र॒ग्निः स्वाहे॑त्या॒ह।
 प्र॒जा, ए॒व प्रजा॑ता, अ॒स्यां प्रति॑ष्ठा-पयति ॥ 14 ॥

तूष्णी॑-मुत्त॑रा-माहु॑तिं जुहोति।
 मि॒थुन॑त्वाय॒ प्रजा॑त्यै।
 यदु॑दिते॒ सूर्ये॑ प्रा॒त-र्जु॑हुयात्।
 यथा-ऽति॑थये॒ प्रद्रु॑ताय॒ शून्या॑या-वस॒थाया॑-हार्य॑ग्ं
 हर॑न्ति।

ता॒दृगे॒व तत्।
 क्वाह॑ तत॒स्तद्-भव॑तीत्याहुः।
 यथ्स॑ न वेद॑।
 यस्मै॑ तद्-धर॑न्तीति॑।
 तस्मा॑द्-यदौष॑सं जुहोति॑।
 तदे॒व संप्र॑ति।
 अथो॑ यथा॒ प्रार्थ॑-मौष॑सं पंरि॒वे-वैष्टि॑।
 ता॒दृगे॒व तत् ॥ 15 ॥

अमृष्ट॑ वि॒चिकि॑त्स॒न्ति जु॑ह्व॒त्य॒जाम॑सृ॒जता॑ग्नि॒होत्र॑ग्ं सूर्या॑य
प्रा॒तर्जु॑होति॒ जुह्व॑ति स॒ंपद्ये॑ते हू॒यते स्था॑पयति संप्रति॒ द्वे च॑ ॥ 2 ॥

रु॒द्रो वा , ए॒षः।

यद॑ग्निः।

पत्नी॑ स्था॒ली।

यन्मध्ये॑ - ऽग्नेर॑धि॒ श्रये॑त्।

रु॒द्राय॑ पत्नी॒ - मपि॑ दध्यात्।

प्र॒मा - यु॑का स्यात्।

उदी॑चो - ऽङ्गारान् - नि॒रूह्या॑धि श्रयति।

पत्नियै॑ गोपी॒थाय॑।

व्य॑न्तान् - करोति।

तथा॑ पत्न्य॒ - प्र॑मायुका भवति ॥ 16 ॥

घ॒र्मो वा , ए॒षो - ऽशा॑न्तः।

अ॒हर॑हः प्रवृ॒ज्यते॑।

यद॑ग्नि - हो॒त्रम्।

प्रति॑षिञ्चेत् - प॒शु - का॑मस्य।

शा॒न्त - मि॒व॒ हि प॑श॒व्यम्।

न प्रति॑षिञ्चेद् - ब्र॒ह्मव॑र्च॒स - का॑मस्य।

समि॑द्ध - मि॒व॒ हि ब्र॑ह्म - वर्च॒सम्।

अथो॑ खलु॑।

प्र॒ति॒षि॒च्य॑ - मे॒व ।
यत्प्र॑ति - षि॒ञ्च॒ति ॥ 17 ॥

तत्प॑श॒व्य॑म् ।
यञ्जु॑होति ।
तद्ब्र॑ह्म - वर्च॒सि ।
उ॒भय॑ - मे॒वाकः॑ ।
प्रच्यु॑तं वा , ए॒तद॒स्माल् - लो॒कात् ।
अ॒गतं॑ दे॒व - लो॒कम् ।
यच्छृ॑त॒गं ह॒विर - न॑भि - घा॒रित॑म् ।
अ॒भिद् - यो॑तयति ।
अ॒भ्ये - वै॑न॒द् - घा॒रय॑ति ।
अथो॑ दे॒व - त्रै॑वै॒नद् - ग॑मयति ॥ 18 ॥

पर्य॑ग्नि॒ करो॑ति ।
रक्ष॑ - सा॒मप॑ - ह॒त्यै ।
त्रिः पर्य॑ग्नि॒ करो॑ति ।
त्र्या॑वृ॒द्धि य॒ज्ञः ।
अथो॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑ ।
यत्प्रा॒चीन॑ - मुद् - वा॒सये॑त् ।
यज॑मान॒गं शु॒चा - ऽर्प॑येत् ।
यद् - दक्षि॑णा ।

पितृ-देवत्यग्ं स्यात्।

यत्प्रत्यक् ॥ 19 ॥

पत्नीग्ं शुचा-ऽर्पयेत्।

उदीचीन्-मुद्-वांसयति।

एषा वै देव-मनुष्याणाग्ं शान्ता दिक्।

तामे-वैन-दनूद्-वांसयति शान्त्यै।

वर्त्म करोति।

यज्ञस्य सन्तत्यै।

निष्टपति।

उपैव तथ्स्तृणाति।

चतुरुन्-नयति।

चतुष्पादः पशवः ॥ 20 ॥

पशून्नेवा-वरुन्धे।

सर्वान्-पूर्णानुन्-नयति।

सर्वे हि पुण्या राद्धाः।

अनूच उन्नयति।

प्रजायां, अनूची-न्त्वायं।

अनूच्ये-वास्यं प्रजाऽर्धुका भवति ॥

संमृशति व्यावृत्त्यै।

नाहोष्यन्-नुप-सादयेत्।

यदहोष्यन्-नुपसादयेत्।

यथा-ऽन्यस्मां, उप-निधाय ॥ 21 ॥

अन्यस्मै प्रयच्छति।

तादृगेव तत्।

आऽस्मै वृश्चेत।

यदेव गार्ह-पत्येऽधि-श्रयति।

तेन गार्ह-पत्यं प्रीणाति।

अग्रिरं-बिभेत्।

आहुतयो माऽत्येष-यन्तीति।

स एतागं समिधम-पश्यत्।

तामाऽधत्त।

ततो वा, अग्नावा-हुतयो-ऽघ्नियन्त ॥ 22 ॥

यदेनगं सम-यच्छत्।

तथ्समिधः समित्त्वम्।

समिध-मादधाति।

समेवैनं यच्छति।

आहुतीनां धृत्यै।

अथो, अग्निहोत्र-मेवेध्म-वत्-करोति।

आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै।

ब्रह्म-वादिनो वदन्ति।

यदे-काग्ं॑ स॒मिधं॑-मा॒धाय॑ द्वे, आहु॑ती जुहोति॑।
अथ॑ कस्याग्ं॑ स॒मिधिं॑ द्वितीया॑-माहु॑तिं जुहो॑-तीति॑ ॥ 23 ॥

यद्द्वे स॒मिधा॑वा-द॒ध्यात्।
भ्रातृ॑व्य-मस्मै॑ जनयेत्।
एकाग्ं॑ स॒मिधं॑-मा॒धाय॑।
यजु॑षाऽन्या-माहु॑तिं जुहोति।
उ॒भे, ए॒व स॒मिद्-व॑ती, आहु॑ती जुहोति।
नास्मै॑ भ्रातृ॑व्यं जनयति।
आदी॑प्तायां जुहोति।
समि॑द्ध-मि॒व हि ब्र॑ह्म-वर्च॑सम्।
अथो॑ यथा-ऽति॑थिं॒ ज्योति॑ष्-कृ॒त्वा पं॑रि॒वे-वै॑ष्टि।
ता॒दृगे॒व तत्।
च॒तुरु॑न्-न॑यति।
द्विर्जु॑होति।
तस्मा॑द्-द्वि॒पाच्-चतु॑ष्पाद-मत्ति।
अथो॑ द्वि॒पद्ये॒व चतु॑ष्पद्ः प्र॒तिष्ठा॑-पयति ॥ 24 ॥

भव॑ति प्र॒तिषि॑ञ्चति॑ गमयति प्र॒त्यक्प॑शव॑
उपनि॑धायांघ्नियन्तेति॑ तच्च॒त्वारि॑ च ॥ 3 ॥

उ॒त्तरा॑-व॒तीं वै दे॒वा, आहु॑ति॒म-जु॑हवुः।
अवा॑ची-मसु॑राः।

ततो॑ दे॒वा, अ॒भ॒वन्।
 परा॑ऽसु॒राः।
 यं का॒मये॑त् व॒सी॒यान्-थ॒स्यादि॒ति।
 कनी॑य॒स्-तस्य॑ पूर्॒वग्ं हु॒त्वा।
 उत्त॑रं॒ भूयो॑ जुहुयात्।
 ए॒षा वा, उ॑त्त॒रा-व॒त्या-हु॑तिः।
 तां दे॒वा, अ॑जुहवुः।
 तत॑स्ते॑-ऽभवन् ॥ 25 ॥

यस्यै॒वं जुह्व॑ति।
 भव॑त्ये॒व।
 यं का॒मये॑त् पा॒पी॒यान्-थ॒स्यादि॒ति।
 भूय॑स्-तस्य॑ पूर्॒वग्ं हु॒त्वा।
 उत्त॑रं॒ कनी॑यो जुहुयात्।
 ए॒षा वा, अ॒वा॒च्या-हु॑तिः।
 ताम॑-सु॒रा, अ॑जुहवुः।
 तत॑स्ते॑ परा॑-ऽभवन्।
 यस्यै॒वं जुह्व॑ति।
 परै॒व भ॑वति ॥ 26 ॥

हु॒त्वोप॑-साद॒यत्-यजा॑-मि॒त्वाय॑।
 अथो॒ व्यावृ॑त्त्यै।

गार्हं - पत्यं प्रतीक्षते।
 अननु - ध्यायिन - मेवैनं करोति।
 अग्नि - होत्रस्य वै स्थाणु - रंस्ति।
 तं य ऋच्छेत्।
 यज्ञस्थाणु - मृच्छेत्।
 एष वा, अग्नि - होत्रस्य स्थाणुः।
 यत्पूर्वा - ऽऽहुतिः।
 तां यदुत्तर - याऽभि - जुहुयात् ॥ 27 ॥

यज्ञस्थाणु - मृच्छेत्।
 अति - हाय पूर्वा - माहुतिं जुहोति।
 यज्ञस्थाणु - मेव परि - वृणक्ति।
 अथो भ्रातृव्य - मेवास्वाऽति - क्रामति।
 अवा - चीनग्ं साय - मुप - मार्ष्टि।
 रेतं एव तद् - दधाति।
 ऊर्ध्वं प्रातः।
 प्रजन - यत्येव तत्।
 ब्रह्म - वादिनो वदन्ति।
 चतुरुन् - नयति ॥ 28 ॥

द्विर्जुहोति।
 अथ क्वं द्वे, आहुती भवत् इति।

अ॒ग्नौ वै॑श्वान॒र इति॑ ब्रूयात्।
ए॒ष वा , अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः।
यद् - ब्रा॑ह्मणः।
हु॒त्वा द्विः प्रा॑श्नाति।
अ॒ग्नावे॒व वै॑श्वान॒रे द्वे , आहु॑ती जुहोति।
द्विर्जु॑होति।
द्विर्नि॑मा॒र्ष्टि।
द्विः प्रा॑श्नाति ॥ 29 ॥

षट् - थ्संप॑द्यन्ते।
षड्वा , ऋ॒तवः॑।
ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति ॥
ब्र॒ह्म - वा॒दिनो॑ वदन्ति।
कि॒न्दे॒वत्य॑ - मग्नि॒होत्र॑ - मिति॑।
वै॒श्व - दे॒वमिति॑ ब्रूयात्।
यद्यजु॑षा जुहोति।
तदै॑न्द्रा॒ग्रम्।
यत्तू॑ष्णीम्।
तत्प्रा॑जा - प॒त्यम् ॥ 30 ॥

यन्नि॑ - मा॒र्ष्टि।
तदोष॑ - धीनाम्।

यद्-द्वितीयम्।
 तत्-पितृणाम्।
 यत्प्राश्नाति।
 तद्-गर्भाणाम्।
 तस्माद्-गर्भा, अनंश्रन्तो वर्धन्ते।
 यदाचा-मति।
 तन्मनुष्याणाम्।
 उदङ्-पर्या-वृत्या-चामति ॥ 31 ॥

आत्मनो गोपीथाय।
 निर्णे-नेक्ति शुद्ध्यै।
 निष्टपति स्वगा-कृत्यै।
 उद्-दिशति।
 सप्तर्-षीनेव प्रीणाति।
 दक्षिणा पर्या-वर्तते।
 स्वमेव वीर्य-मनु पर्या-वर्तते।
 तस्माद्-दक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्या-वत्तरः।
 अथो, आदित्यस्यै-वावृत्-मनु पर्या-वर्तते।
 हुत्वोप्-समिन्धे ॥ 32 ॥

ब्रह्मवर्च-सस्य समिद्ध्यै।
 न बर्हि-रनु-प्रहरेत्।

असग्ग्-स्थितो वा, ए॒ष य॒ज्ञः।
यद॑ग्नि-हो॒त्रम्।
यद॑नु-प्र॒हरै॑त्।
य॒ज्ञं विच्छि॑न्द्वात्।
तस्मान्-नानु॑-प्र॒हत्य॑म्।
य॒ज्ञस्य॑ सन्त॑त्यै।
अ॒पो नि॒नय॑ति।
अ॒वभृ॑थ-स्यै॒व रू॒पम॑कः ॥ 33 ॥

अ॒भ॒व॒न्भ॒वति॑ जुहु॒यान्न॑यति मार्ष्टि॒ द्विः प्रा॑श्रा॒ति
प्राजा॑प॒त्यमा॑चा॒मती॑न्धेऽकः ॥ 4 ॥

ब्र॒ह्म-वा॒दिनो॑ वदन्ति।
अ॒ग्नि॒हो॒त्र-प्रा॑यणा य॒ज्ञाः।
किं प्रा॑यण-मग्नि-हो॒त्र-मि॑ति।
व॒त्सो वा, अ॑ग्नि-हो॒त्रस्य॑ प्राय॑णम्।
अ॒ग्नि-हो॒त्रं य॒ज्ञाना॑म्।
तस्य॑ पृथि॒वी सदः॑।
अ॒न्तरि॑क्ष-मा॒ग्नी॑द्धम्।
द्यौर॑ह॒वि-धा॑नम्।
दि॒व्या, आपः॑ प्रोक्ष॑णयः।
ओष॑धयो ब॒र्हिः ॥ 34 ॥

वन॒स्पत॑य इ॒ध्मः ।
 दि॒शः॑ परि॒धयः॑ ।
 आ॒दि॒त्यो यू॑पः ।
 यज॑मानः प॒शुः ।
 स॒मु॒द्रो॑ - ऽवभृ॒थः ।
 सं॒व॒थ्स॒रः स्व॑गा - का॒रः ।
 तस्मा॑ - दाहि॑ - ताग्नेः॒ सर्व॑मे॒व ब॑र्हि॒ष्यं द॒त्तं भ॑वति ।
 यथ्सा॒यं जु॒होति॑ ।
 रात्रि॑मे॒व तेन॑ दक्षि॒ण्यां॑ कुरुते ।
 यत्प्रा॒तः ॥ 35 ॥

अह॑रे॒व तेन॑ दक्षि॒ण्यं॑ कुरुते ।
 यत् - ततो॑ ददा॑ति ।
 सा दक्षि॑णा ।
 याव॑न्तो॒ वै दे॒वा , अहु॑त - माद॒न्नं ।
 ते परा॑ - ऽभव॒न् ।
 त ए॒तद॑ग्नि - हो॒त्रं सर्व॑स्यै॒व संम॑ - व॒दाया॑ - जुहवुः ।
 तस्मा॑ - दाहुः ।
 अ॒ग्नि॒हो॒त्रं वै दे॒वा गृ॒हाणां॑ निष्कृ॑तिम - पश्य॒न् - निति॑ ।
 यथ्सा॒यं जु॒होति॑ ।
 रात्रि॑या , ए॒व तद्धु॑ता - द्याय ॥ 36 ॥

यजं॑ - मान॒स्या - परा॑ - भावाय ।
 यत्प्रा॒तः ।
 अहं॑ ए॒व तद्धु॑ता - द्याय ।
 यजं॑ - मान॒स्या - परा॑ - भावाय ।
 यत् - ततो॑ - ऽश्रा॒तिं ।
 हु॒तमे॒व तत् ।
 द्वयोः॑ पय॑सा जुहु॒यात् - प॒शु - का॑मस्य ।
 ए॒तद्वा , अ॑ग्नि - हो॒त्रं मि॑थुनम् ।
 य ए॒वं वेद॑ ।
 प्र प्र॒जयां॑ प॒शुभि॑ - मि॒थुनै॑ - जा॒यते ॥ 37 ॥

इ॒मा - मे॒व पूर्॒वया॑ दु॒हे ।
 अ॒मू - मु॒त्तर॑या ।
 अ॒धि - श्रि॒त्योत्त॑र - मान॑यति ।
 योनां॑ - वे॒व तद्रे॑तः सिञ्च॑ति प्र॒जन॑ने ।
 आ॒ज्ये॑न जुहु॒यात् - तेज॑स्कामस्य ।
 तेजो॑ वा , आ॒ज्य॑म् ।
 ते॒ज॒स्व्यै॑व भ॑वति ।
 पय॑सा प॒शु - का॑मस्य ।
 ए॒तद्वै प॑शूनाग्ं रू॒पम् ।
 रू॒पेणै॑ - वास्मै॑ प॒शून॑ - व॒रु॒न्धे ॥ 38 ॥

प॒शु-मा॒ने॒व भ॑वति।
 द॒ध्नेन्द्रि॒य-का॑मस्य।
 इन्द्रि॒यं वै दधि॑।
 इन्द्रि॒या-व्ये॑व भवति।
 य॒वा॒ग्वा॑ ग्रामं-का॒मस्यो॑-ष॒धा वै म॑नुष्याः।
 भा॒ग-धे॒ये-नै॒वास्मै॑ स॒जा-तान॑-व॒रुन्धे॑।
 ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति।
 अ॒यं॒ज्ञो वा॑, ए॒षः।
 यो॑ऽसामा ॥ 39 ॥

च॒तुरु॒न्-न॑यति।
 च॒तुर॑-क्षर॒गं रथ॑न्तरम्।
 र॒थ॒न्तर॑-स्यै॒ष वर्णः॑।
 उ॒परी॑व हरति।
 अ॒न्तरि॑क्षं वाम-दे॒व्यम्।
 वा॒म-दे॒व्यस्यै॒ष वर्णः॑।
 द्वि-र्जु॑होति।
 द॒व्य॑क्षरं बृ॒हत्।
 बृ॒हत॑ ए॒ष वर्णः॑।
 अ॒ग्नि-हो॒त्र-मे॒व तथ्साम॑न्-वत्करोति ॥ 40 ॥

यो वा , अ॒ग्नि-हो॒त्रस्यो॑प॒-सदो॑ वेद॑ ।
 उपै॑न-मु॒प॒सदो॑ नमन्ति ।
 वि॒न्दत॑ उप॒-स॒त्तार॑म् ।
 उ॒न्नीयोप॑-सादयति ।
 पृथि॒वी-मे॒व प्री॑णाति ।
 हो॒ष्यन्नुप॑-सादयति ।
 अ॒न्तरि॑क्ष-मे॒व प्री॑णाति ।
 हु॒त्वोप॑-सादयति ।
 दि॒वमे॒व प्री॑णाति ।
 ए॒ता वा , अ॒ग्नि-हो॒त्रस्यो॑प॒-सदः॑ ॥ 41 ॥

य ए॒वं वेद॑ ।
 उपै॑न-मु॒प॒-सदो॑ नमन्ति ।
 वि॒न्दत॑ उप॒-स॒त्तार॑म् ।
 यो वा , अ॒ग्नि-हो॒त्रस्या-श्रा॑वितं प्र॒त्या-श्रा॑वित॒गुं
 हो॒तारं॑ ब्र॒ह्माणं॑ वषट्-का॒रं वेद॑ ।
 तस्य॑ त्वै॒व हु॒तम् ।
 प्रा॒णो वा , अ॒ग्नि-हो॒त्रस्या-श्रा॑वितम् ।
 अ॒पा॒नः प्र॒त्या-श्रा॑वितम् ।
 मनो॑ हो॒ता ।

चक्षुर्ब्रह्मा।

निमेषो वषट्-कारः ॥ 42 ॥

य ए॒वं वेद॑।

तस्य॒ त्वै॒व हु॒तम्।

सा॒यं-यावा॑नश्च॒ वै दे॒वाः प्रा॒त-र्यावा॑णश्-चाग्नि॒-हो॒त्रिणो॑

गृ॒हमा-ग॑च्छन्ति।

तान्, यन्न॑ त॒र्पये॑त्।

प्र॒जया॑ऽस्य॒ प॒शुभि॒-र्वि॑तिष्ठेरन्।

यत्-त॒र्पये॑त्।

तृ॒प्ता, ए॑नं प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्-त॒र्पये॑युः।

स॒जू-दे॒वैः सा॒यं-यावा॑भि-रि॒तिं सा॒यगं॑ संमृशति।

स॒जू-दे॒वैः प्रा॒तर्या॑व-भि॒रिति॑ प्रा॒तः।

ये चै॒व दे॒वाः सा॒यं-यावा॑नो॒ ये च॑ प्रा॒तर्या॑-वा॒णः ॥ 43 ॥

ताने॒वो-भया॑ग्स-त॒र्पय॑ति।

त ए॑नं तृ॒प्ताः प्र॒जया॑ प॒शुभि॑स्-त॒र्पय॑न्ति।

अ॒रु॒णो ह॑ स्मा॒हौप॑-वेशिः।

अ॒ग्नि॒-हो॒त्र ए॒वाह॑गं सा॒यं प्रा॒त-र्व॑ज्रं

भ्रा॒तृ-व्ये॒भ्यः प्र॑हरामि।

तस्मा॑न्-म॒त्पापी॑-या॒ग्सो॒ भ्रा॒तृव्या॑, इति॑।

च॒तुरु॑न्-न॒यति॑।

द्विर्जुहोति।

समिथ् - संसमी।

सप्त - पदा शक्वरी।

शाक्वरो वज्रः।

अग्निहोत्र एव तथसायं प्रात - र्वज्रं यजमानो

भ्रातृ - व्यायु प्रहरति।

भवत् - यात्मना।

पराँऽस्य भ्रातृव्यो भवति ॥ 44 ॥

बृहिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा,

अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो वज्रस्त्रीणि च ॥ 5 ॥

प्रजा - पतिर - कामय - तात्मन् - वन्मे जाये - तेति।

सोँऽजुहोत्।

तस्याँत्मन् - वदजायत।

अग्नि - र्वायुरा - दित्यः।

तेँऽब्रुवन्।

प्रजा - पतिर - हौषी - दात्मन् - वन्मे जाये - तेति।

तस्य वयम - जनिष्महि।

जायतां न आत्मन् - वदिति तेँऽजुहवुः।

प्राणानाँ - मग्निः।

तनुवै वायुः ॥ 45 ॥

चक्षुष आदित्यः।

तेषाग् हुताद-जायत गौरेव।

तस्यै पर्यसि व्यायच्छन्त।

मम हुताद-जनि ममेति।

ते प्रजापतिं प्रश्न-मायन्।

स आदित्योऽग्नि-मब्रवीत्।

यतरो नौ जयात्।

तन्नौ सहास-दिति।

कस्यैको-ऽहौषी-दिति प्रजा-पतिर-ब्रवीत्-कस्यै क इति।

प्राणा-नामह-मित्यग्निः ॥ 46 ॥

तनुवा, अहमिति वायुः।

चक्षुषो-ऽहमित्या-दित्यः।

य एव प्राणा-नाम-हौषीत्।

तस्य हुताद-जनीति।

अग्नेर्-हुताद-जनीति।

तदग्नि-होत्रस्याग्नि-होत्रत्वम्।

गौर्वा, आग्नि-होत्रम्।

य एवं वेद् गौरग्नि-होत्र-मिति।

प्राणा-पानाभ्या-मेवाग्निग्ं समर्धयति।

अव्यर्धुकः प्राणा-पानाभ्यां भवति ॥ 47 ॥

य ए॒वं वेद॑।

तौ वा॒युरं॑-ब्रवीत्।

अनु॒ मा भ॑जत्-मि॒तिः।

यदे॒व गा॑र्हं-प॒त्येऽधि॑-श्रि॒त्याह॑व-नी॒यं-म॒भ्युद्-द्र॑वान्।

तेन॒ त्वां प्री॑णा-नि॒त्यं-ब्रू॑ताम्।

तस्मा॑द्-यद्गा॑र्हं-प॒त्येऽधि॑-श्रि॒त्याह॑व-नी॒यं-म॒भ्युद्-द्र॑वन्ति।

वा॒युमे॒व तेन॑ प्रीणाति।

प्र॒जा-प॑ति-दे॒वताः॑ सृ॒ज-मा॑नः।

अ॒ग्नि-मे॒व दे॒वता॑नां प्रथ॒मम॑-सृ॒जत।

सोऽन्य॑दा-ल॒भ्यंम॑-वि॒त्त्वा ॥ 48 ॥

प्र॒जाप॑ति-म॒भि-प॒र्या-व॑र्तत।

स मृ॒त्योरं॑-बिभेत्।

सोऽमु॑मादित्य-मा॒त्मनो॑ नि॒रं-मि॑मीत।

तग्ं हु॒त्वा परा॑ङ् प॒र्या-व॑र्तत।

ततो॒ वै स मृ॒त्युम॑-पा॒जय॑त्।

अपं॑-मृ॒त्युं ज॑यति।

य ए॒वं वेद॑।

तस्मा॑द्-यस्यै॒वं वि॒दुषः॑।

उ॒तै-का॒ह-मु॒त द्वा॒हं न जु॑ह्वति।

हु॒त-मे॒वा॒स्य॑ भवति।

अ॒सौ ह्या॑दि॒त्योऽग्नि॑-हो॒त्रम् ॥ 49 ॥

त॒नुवै वा॒युर॒ग्निर्भ॑वत्य॒र्वित्त्वा॑ भव॒त्येकं॑ च ॥ 6 ॥

रौ॒द्रं ग॒विं।

वा॒य॒व्यं-मु॒पं-सृ॑ष्टम्।

आ॒श्विनं॑ दु॒ह्य-मा॑नम्।

सौ॒म्यं दु॒ग्धम्।

वा॒रु॒ण-म॒धिं-श्रि॑तम्।

वै॒श्व॒दे॒वा भि॒न्द॒वः।

पौ॒ष्ण-मु॒द॒न्तम्।

सा॒र॒स्व॒तं वि॒ष्य॒न्द॑-मा॑नम्।

मै॒त्र॒गं श॑रः।

धा॒तु॒रु॒द्-वा॑सितम्।

बृ॒ह॒स्प॒ते-रु॒त्री॑तम्।

स॒वि॒तुः प्र॒क्रा॑न्तम्।

द्या॒वा-पृ॒थि॒व्य॒ग्ं ह्यि॒य-मा॑णम्।

ऐ॒न्द्रा॒ग्नि॑-मु॒प॑सन्नम्।

अ॒ग्नेः पूर्वा॑ऽऽहु॒तिः।

प्र॒जा॒प॑ते-रु॒त्तरा॑।

ऐ॒न्द्र॒गं हु॒तम् ॥ 50 ॥

उद्वासितग्ं सप्त च ॥ 7 ॥

दक्षिणत उप-सृजति।

पितृ-लोक-मेव तेन जयति।

प्राचीमा-वर्तयति।

देव-लोक-मेव तेन जयति।

उदीची-मावृत्यं दोग्धि।

मनुष्य-लोक-मेव तेन जयति ॥

पूर्वो दुह्याज्-ज्येष्ठस्य ज्यैष्ठि-नेयस्य।

यो वा गतश्रीः स्यात्।

अपरौ दुह्यात्-कनिष्ठस्य कानिष्ठि-नेयस्य।

यो वा बुभूषेत् ॥ 51 ॥

न संमृशति।

पाप-वस्य-सस्य व्यावृत्त्यै।

वायव्यं वा, एतदुप-सृष्टम्।

आश्विनं दुह्यमानम्।

मैत्रं दुग्धम्।

अर्यम्ण उद्वास्य-मानम्।

त्वाष्ट्र-मुन्नीय-मानम्।

बृहस्पते-रुन्नीतम्।

स॒वि॒तुः प्र॒क्रा॑न्तम्।
 द्या॒वा - पृ॒थि॒व्य॒ग्ं ह्यि॒य - मा॑णम् ॥ 52 ॥

ऐ॒न्द्रा॒ग्न - मु॒प - सा॑दितम्।
 सर्वा॑भ्यो वा , ए॒ष दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
 यो॑ऽग्नि - हो॒त्रं जु॒होति॑।
 यथा॒ खलु॒ वै धे॒नुं ती॒र्थे त॒र्पय॑ति।
 ए॒वम॑ग्नि - हो॒त्री यज॑मानं तर्पयति।
 तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।
 प्र॒सु॑व॒र्गं लो॒कं जा॑नाति।
 प॒श्यति॑ पु॒त्रम्।
 प॒श्यति॑ पौ॒त्रम्।
 प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑ - मि॒थुनै॑ - जा॒यते॑।
 यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि - हो॒त्रं जु॒ह्वति॑।
 य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ ॥ 53 ॥

बुभूषेद्धियमाणं जायते द्वे च ॥ 8 ॥

त्रयो॒ वै प्रै॒य - मे॒धा , आ॑सन्।
 तेषां॒ त्रिरे॒को॑ऽग्नि - हो॒त्रम॑ - जुहोत्।
 द्विरे॒कः।
 स॒कृदे॒कः।
 तेषां॒ यस्मि॑र - जु॒होत्।

स ऋचा - ऽजुहोत्।

यो द्विः।

स यजुषा।

यः सकृत्।

स तूष्णीम् ॥ 54 ॥

यश्च यजुषा - ऽजुहोद् - यश्च तूष्णीम्।

तावु - भावा - धनुताम्।

तस्माद् - यजुषा - ऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या।

तूष्णी - मुत्तरा।

उभे, एवर्द्धी, अवरुन्धे।

अग्निज्योति - ज्योति - रग्निः स्वाहेति सायं जुहोति।

रेतं एव तद् - दधाति।

सूर्यो ज्योति - ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति प्रातः।

रेतं एव हितं प्रजनयति।

रेतो वा, एतस्य हितं न प्रजायते ॥ 55 ॥

यस्याग्नि - होत्रम - हुतगं सूर्योऽभ्यु - देति।

यद्यन्ते स्यात्।

उन्नीय प्राडुदा - द्रवेत्।

स उपसाद् - यात - मितो - रासीत।

स यदा ताम्येत्।

अथ॒ भूः॑ स्वा॒हेति॑ जुहुयात्।
 प्र॒जा-प॑तिर्वै॒ भूतः॑।
 तमे॒-वोपा॑-सरत्।
 स ए॒वैनं॑ तत् उन्नयति।
 ना॒र्ति-मा॑च्छति॒ यज॑मानः ॥ 56 ॥

तूष्णीं॑ जायते॒ यज॑मानः ॥ 9 ॥

यद॒ग्नि-मु॑द्धरति।
 वस॑व॒स्तर॑-ह्य॒ग्निः।
 तस्मि॒न्, यस्य॑ तथा॑-विधे॒ जुह॑ति।
 वसु॑ष्वे-वास्या॑ग्नि-हो॒त्रगं॑ हु॒तं भ॑वति।
 निहि॑तो धूपा॒-यज्छे॑ते।
 रु॒द्रास्तर॑-ह्य॒ग्निः।
 तस्मि॒न्, यस्य॑ तथा॑-विधे॒ जुह॑ति।
 रु॒द्रेष्वे॒-वास्या॑ग्नि-हो॒त्रगं॑ हु॒तं भ॑वति।
 प्र॒थम॑-मि॒ध्म-म॒र्चिरा॑ ल॒भते॑।
 आ॒दि॒त्यास्-त॑र्ह्य॒ग्निः ॥ 57 ॥

तस्मि॒न्, यस्य॑ तथा॑-विधे॒ जुह॑ति।
 आ॒दि॒त्येषु॑-वे॒वास्या॑ग्नि-हो॒त्रगं॑ हु॒तं भ॑वति।
 सर्व॑ ए॒व सर्व॑श इ॒ध्म आदी॑प्तो भवति।
 विश्वे॑ दे॒वास्तर॑-ह्य॒ग्निः।

तस्मिन्, यस्य तथा-विधे जुहति।
 विश्वेष-वेवास्य देवेष्वग्नि-होत्रं हुतं भवति।
 नितरा-मर्चि-रुपा-वैति लोहिनी-केव भवति।
 इन्द्रस्तर-ह्यग्निः।
 तस्मिन्, यस्य तथा-विधे जुहति।
 इन्द्र एवास्यग्नि-होत्रं हुतं भवति ॥ 58 ॥

अङ्गारा भवन्ति।
 तेभ्योऽङ्गा-रेभ्योऽर्चि-रुदैति।
 प्रजा-पतिस्तर-ह्यग्निः।
 तस्मिन्, यस्य तथा-विधे जुहति।
 प्रजापता-वेवास्यग्नि-होत्रं हुतं भवति ॥
 शरोऽङ्गारा, अर्च्यु-हन्ते।
 ब्रह्म तर्-ह्यग्निः।
 तस्मिन्, यस्य तथाविधे जुहति।
 ब्रह्मन्-नेवास्यग्नि-होत्रं हुतं भवति।
 वसुषु रुद्रेष्व-दित्येषु विश्वेषु देवेषु।
 इन्द्रे प्रजा-पतौ ब्रह्मन्।
 अपरि-वर्ग-मेवास्यै-तासु देवतासु हुतं भवति।
 यस्यैवं विदुषोऽग्नि-होत्रं जुहति।
 य उं चैन-देवं वेद ॥ 59 ॥

आदित्यास्त्रह्यग्निरिन्द्रं एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च ॥ 10 ॥

यदग्निर्निहितः प्रथमं सर्व एव नितरामङ्गाराश्शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ ॥

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चा-मीति सायं परि-षिञ्चति।

सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चा-मीति प्रातः।

अग्निर्वा, ऋतम्।

असावा-दित्यः सत्यम्।

अग्निमेव तदा-दित्येन सायं परि-षिञ्चति।

अग्निना-ऽऽदित्यं प्रातः सः।

याव-दहो-रात्रे भवतः।

तावदस्य लोकस्य।

नार्तिर्न रिष्टिः।

नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति।

यस्यैवं विदुषोऽग्नि-होत्रं जुह्वति।

य उ चैन-देवं वेद ॥ 60 ॥

अस्ति द्वे च ॥ 11 ॥

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निं रुद्र उत्तरावतीं ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा

यज्ञाः प्रजापतिरकामयतात्मन्वद्रौद्रं गर्वि दक्षिणतस्त्रयो

वै यदग्निमृतं त्वा सत्येनैकादश ॥ 11 ॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशूनेव यन्निमार्ष्टि यो वा,

अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतष्पष्टिः ॥ 60 ॥

अङ्गिरसो॒ य उँ॑ चैनदे॒वं वेद॑ ॥

॥ हरिः॑ ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥